

ЕКОНОМІЧНІ ОСОБЛИВОСТІ ТУРИЗМУ В КИТАЇ

Економічні особливості туризму в Китаї включають його зростаючий внесок у національний ВВП, зумовлений як внутрішніми, так і міжнародними подорожами, та його інтеграцію з різними секторами, такими як сільське господарство, будівництво та виробництво. Ключові економічні характеристики включають високі витрати на проживання та транспорт, значне створення робочих місць завдяки непрямому та індукованому впливу, а також розвиток нових туристичних форматів, таких як оздоровчий та сільський туризм.

Туризм робить суттєвий внесок в економіку Китаю, додана вартість для суміжних галузей досягла 4,24% ВВП у 2023 році, а його загальний внесок у ВВП становив близько 11 – 12% [1]. Економічний вплив туризму виходить за межі самого сектору, створюючи значну непряму та індуковану зайнятість та додану вартість у таких секторах, як сільське господарство, будівництво та виробництво.

Галузь все більше характеризується інтеграцією з іншими секторами для розвитку нових форм туризму, таких як сільськогосподарський туризм, сільський туризм, оздоровчий туризм та культурно-творчий туризм, створюючи нові потоки доходів та можливості працевлаштування.

Транспорт та проживання є ключовими складовими туристичних витрат у Китаї, формуючи основу доходів від цієї галузі. Саме ці два компоненти традиційно займають найбільшу частку в структурі загальних витрат подорожуючих. Високий рівень мобільності туристів, потреба у швидкому та зручному пересуванні територією країни стимулюють розвиток внутрішніх та міжнародних транспортних послуг – від авіаперевезень до швидкісних залізниць. Водночас, попит на різноманітні формати розміщення – від розкішних

готелів до бюджетних хостелів і сучасних платформ короткострокової оренди – забезпечує стабільне зростання доходів у сфері гостинності.

Завдяки масштабності туристичних потоків у Китаї, саме транспорт і проживання визначають конкурентоспроможність DESTINAЦІЙ та впливають на загальне враження від подорожі. Для іноземних туристів вони є першочерговими статтями витрат, а для внутрішніх мандрівників – важливим чинником доступності подорожей. Таким чином, ці два сегменти виступають стратегічними драйверами розвитку туристичної індустрії та мають вирішальне значення для формування національних доходів від туризму.

Розвиток туризму пов'язаний з урбанізацією та зосереджений у ключових містах, таких як Пекін, Шанхай та Гонконг, що підтримується інвестиціями в інфраструктуру транспорту та готелів із зірковим рейтингом.

Туристичний сектор є значним джерелом зайнятості з потенціалом для зростання створення робочих місць, особливо зі збільшенням міжнародного в'їзного туризму.

За даними ResearchGate [2], галузь переходить від екстенсивної моделі зростання, в якій домінує масштабне розширення, до більшої зосередженості на ефективності туризму та якості життя. Швидко з'являється низка інтегрованих продуктів, комерційних моделей та нових форм туризму, що відображає динамізм галузі. Зростає визнання структурних недоліків у туризмі, таких як потенційне надмірне використання місць у пікові періоди свят та необхідність покращення запису та аналізу даних.

Список використаних джерел:

1. Value Added of China's Tourism and Related Industries Takes up 4.24 pct of GDP in 2023. URL : https://www.stats.gov.cn/englishPressRelease-202501/t20250103_1958138.html (дата звернення: 08.10.2025).
2. ResearchGate. URL : <https://www.researchgate.net/search> (дата звернення: 08.10.2025).